

Iter Australe. 155

CURATUS quidam lassatus Itineribus ad Urbem SARUM, fungendi Officii causa, crebro repetitis, de labore nimio, Mercede autem vilissima, conqueritur.

DUM petit undosam *Vates* miserabilis urbem,
Munere functurus Presbyter ille suo :

Implevisse ferunt mœstis ululatus agros,
Garrula dum similes edidit *Eccho* sonos.

Ah! quoties sævis sum tempestatibus actus?
Uvidus Hyberno rore capillus erat.

Et nivis irato veniebant vellera Cœlo,
Et madidus gelido grandinis imbre fui.

Interdum fundo miseras, pro more, querelas;
Sed *Zephyri* vacuos verberat aura sonos!

Unâ *Pieridum* propero comitante sodali,
Quæ mihi solamen sæpe doloris erat.

Linguitur à tergo quoties mihi * *Sylva Bovina*,
Et moles in quâ gaza reperta fuit?

Alta procul quoties † *Templi* fastigia cerno,
Quæ nostræ non sunt ultima meta viæ?

Infamesque prius monstris furialibus * *Ædes*,
Quæque sonus, novi, bellicus antè fuit.

O! quoties *Veteris* † *Castelli* mœnia rupta,
Et dextrâ video * *Pendula Saxa* meâ!

Planitiem † *Campi* quoties transivimus illam,
Testis erit pedibus semita trita meis.

Quâ *Dryades* teneræ, montanaque numina saltant,
Luminibus nota est cespitis herba meis.

Quinetiam frutices, positæque in limite metæ,
Ipsæque sunt oculis tubera nota meis.

Sæpè Ego jam notis pastoribus obvius ibam:
Lanatis ovibus cognitus ipse fui.

Pastor erat (memini) lanâ velatus ovinâ:
Pelle Canis propriâ tutus ab imbre fuit.

Servabat teneros *Catulus* fideliter agnos,
Dùm Dominus somno fortè solutus erat.

Hic Ego subridens tacitâ sum mente locutus,
Dum dormit Dominus, servat ovile Canis.

Carne tuus, dixi, Dominus saturatur ovinâ:
Nuda tuam poterunt ossa domare famem.

Fabula narratur, mutato nomine, de Me:
Quem risi demens, ipse Catellus eram.

A lævâ quoties *Ludgerfi* linguitur * *Aula*,
Quâ celeres torquet mobilis Aura † *Molas*:

Vela *Molæ* quoties sine fine volantia cerno,
Occurrunt animo talia sæpe Meo.

Ipse mihi videor Lapidem versare molarem:
Difficilis labor est & sine fine meus.

Vestra movent *Zephyri* volventia vela secundi:
Fortunæ adverso flamine pulsus eo.

Nunquam fixa manes, sed ad omnes mobilis auras;
His immobilior montibus ipse fui.

Seu spirent *Zephyri*, seu de regionibus *Euri*
Diversis, semper volveris axe tuo.

Cunctis flaminibus vester convertitur axis:
Circumtorqueri nescius ipse fui.

Non bene conveniunt nostræ *Romana* carinæ
Flamina, quæ multis carbasa tensa ferunt.

Nec prodest nobis violentior aura *Genevæ*:
Ingenio pugnat flatus uterque Meo.

Omnibus ut ventis totæ laxentur habenæ,
Flaminibus nullis linthea nostra tument.

Dum torpent alii, fors est mihi plena laboris;
Et magis *Æoliis* irrequieta Notis.

Præmia pro tantis quantilla laboribus opto?
Sufficiunt votis præmia parca meis.

Non Ego Divinæ virtutis semina spargo,
Ut mihi Terrestres accumulentur opes.

Vestitum victumque peto; non qualia Regum;
Nec peto delicias, *Sardanapale*, tuas.

Templa vorax animo non unquam plura poposci:
Sufficiat voto *Pyramis una* Meo.

Sed mihi fata negant, vacuus quod postulet a
Quodq; *Vadum* celebros de * *Fame* nomen.

Esuriunt Musæ: Virtuti præmia nulla
Contingunt: Vacuo ventre *Thalia* perit.

Immemor (heu!) Fidos Ecclesia temnit amantes,
Spernit & Officium facta superba Meum.

Nil Me Templa juvant: Ego sum periturus ad aras!
Heu! Nullam miseris Ara ministrat opem.

Ara prius miseris fidum præbebat Asylum:
Ante Aras (Superi!) sum moriturus Ego.

Nos miseri pecudes curavimus: Ille totondit:
Nostræ Mercedes ille laboris habet.

JOS. PERKINS, A.B.